

PROPOSTES PER A UNA BONA APLICACIÓ DE CONTROL CONTRA EL MOSQUIT TIGRE

Si bé les propostes que es poden realitzar per al control de l'espècie *Aedes albopictus* no deixen de ser les mateixes que per al control d'altres espècies de mosquits, no hi ha dubte que esta espècie, per haver-se adaptat als ambients urbans d'una manera excepcional, unit al seu peculiar cicle biològic, fa necessari la presa de decisions particulars que permeten una disminució de les poblacions de manera eficaçment i quantitativament notable.

Coneixedors que moltes poblacions de la nostra Comunitat no posseïxen personal tècnic especialitzat en la confecció d'eficaços plecs de contractació de les empreses encarregades del control de plagues (DDD) dels municipis, ni tampoc de la vigilància del compliment dels mencionats plecs, proposem una sèrie de consells que faciliten la contractació d'una empresa amb les suficients garanties per a dur a terme la comesa de manera adequada.

En primer lloc, cal advertir que, atesa la peculiar biologia d'esta espècie, és imprescindible exigir a l'empresa que realitze un mapa minuciós i detallat dels llocs de cria al terme municipal, i marcar la seua estacionalitat i grau d'implicació en la presència de poblacions nombroses del mosquit. Este aspecte és el més rellevant del contingut de tot el plec de condicions ja que en dependrà l'èxit o fracàs de la lluita contra el mosquit tigre.

La segona qüestió és la relativa al tipus de control. Actualment no cap cap dubte que la lluita més eficaç és la realitzada contra les formes larvàries, atés que és un tipus d'aplicació localitzada, amb escàs o quasi nul caràcter nociu per a les persones i que garantix el descens immediat de la reproducció de l'espècie, per no aconseguir l'estat adult i no permetre la continuació del cicle. Així i tot sempre continuarem mantenint mosquits en la nostra zona ja que el control absolut no és ni científicament ni tècnicament possible. Perquè siguen eficaces, les aplicacions s'hauran de realitzar de manera preponderant quan les poblacions es troben en estat de L1 o L2, ja que a partir del tercer estat larvari (L3) l'eficàcia del tractament disminueix a percentatges inferiors al 40% de la població, davant de l'eficàcia del 85-95% en el cas dels estats primerencs del desenrotllament.

La tercera qüestió és la relativa a la temporalitat dels tractaments. En les nostres latituds, especialment en les zones costaneres i com més al sud de la Comunitat amb més transcendència, les espècies de mosquits es troben presents durant tot l'any. Per este motiu els tractaments hauran de ser continuats durant tots els mesos i no de manera estacional en el període estival, com equivocadament es manté per part del personal no especialitzat. Estos tractaments es troben modulats pel fet fonamental de la vigilància que requerix una atenció, visites i, si és el cas, tractament de tots els focus potencials que s'hagueren detectat de manera inicial i les seues possibles ampliacions al llarg del temps. S'aconsella que el seguiment es realitze una vegada per setmana, si bé en les estacions fredes, de desembre a març, es poden prolongar de manera que s'efectuen cada quinze dies.

La quarta qüestió que s'ha d'abordar és la relativa al tipus de productes utilitzats. Evidentment hem d'assenyalar que únicament els biocides registrats en el Ministeri de Sanitat (amb registre definitiu i no amb núm. de registre provisional, quelcom que se'ls ha d'exigir a les empreses adjudicatàries de manera inexcusable) poden ser utilitzats en la lluita contra els mosquits. Les matèries actives actualment registrades presenten una gran eficàcia en el seu control, si bé l'elecció d'unes o altres estan condicionades, per a una major eficàcia, en el tipus de focus que tinguem i la qualitat de les aigües que presenten.